

การศึกษากลวิธีการนำเสนอและภาพสะท้อนสังคม
ที่ปรากฏใน “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ ประภัสสร เสวิกุล
A STUDY OF PRESENTATION STRATEGIES AND SOCIAL
REFLECTION THAT APPEARED IN THE NOVEL "MALIWAN BOY"
OF "PRAPHATSORN SEWIKUL"

นพรัตน์ ทิพภูเขียว^{1*}, พัทธนันท์ พาป้อ^{2*}, ปพิชญา พรหมกันธา³

Nopparat Tiphukhiao, Phatthanant Phapor, Paphitchaya Phromkantha

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอและภาพสะท้อนสังคมปรากฏในนวนิยายที่ได้รับรางวัลดีเด่นประเภทบันเทิงคดี สำหรับเยาวชนก่อนวัยรุ่น ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2531 เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ กลวิธีการนำเสนอของ กุณทิกา ชาพิมล และผู้วิจัยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมของ สุพิศ เอื้องแซะ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยพบว่า

ด้านกลวิธีการนำเสนอ กลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” พบ 6 กลวิธี ได้แก่ กลวิธีการสร้างโครง กลวิธีการสร้างตัวละคร กลวิธีการสร้างบทสนทนา กลวิธีการเสนอแก่นเรื่อง กลวิธีการสร้างฉาก กลวิธีมุมมองการเล่าเรื่อง

¹ตำแหน่ง นักศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ e-mail: thaieducpru@gmail.com

Position: Student of the Thai Language Department, Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University
e-mail: thaieducpru@gmail.com

²⁻³ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ e-mail: thaieducpru@gmail.com

Position: Lecturer of the Thai Language Department, Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University
e-mail: thaieducpru@gmail.com

*ผู้ประสานงานหลัก: นพรัตน์ ทิพภูเขียว, พัทธนันท์ พาป้อ

Corresponding author: Author: Nopparat Tiphukhiao*, Phatthanant Phapor *

ด้านภาพสะท้อนสังคม ภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” พบทั้ง 5 ภาพสะท้อน ได้แก่ 1) ภาพสะท้อนสังคมด้านเศรษฐกิจ 2) ภาพสะท้อนสังคมด้านการศึกษา 3) ภาพสะท้อนสังคมด้านวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อ 4) ภาพสะท้อนสังคมด้านค่านิยม 5) ภาพสะท้อนด้านอื่น ๆ เช่น ด้านสังคมชนบท, ด้านสังคมเมือง, ด้านสภาพความเป็นอยู่หลังสงคราม, ด้านปัญหาการเหยียดสีผิว เชื้อชาติ

จากการศึกษา “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” มีกลวิธีการนำเสนอเรื่องที่มีความโดดเด่น ดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจที่จะอ่าน มีการนำเสนอเรื่องราวที่หลากหลายรสชาติที่ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการเห็นภาพอย่างชัดเจน และมีการใช้ภาษาที่เรียบง่ายสามารถให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย

คำสำคัญ : กลวิธีการนำเสนอ ภาพสะท้อนสังคม ประภัสสร เสวิกุล เด็กชายมะลิวัลย์

ABSTRACT

This research aimed to study presentation strategies and social reflection appeared in the novel that Won "Outstanding Fiction category for pre-teens at the National Book Week, Year 1988, on "Maliwan Boy" of "Prapatsorn Sewikul". The researcher used the analysis criteria the method of presentation of Kundika Shapimol and used the analysis criteria a reflection on the society of Supis Euang Sae. The researcher presented the results of the study by descriptive and analyzed data. The results of the research were as follows:

The presentation strategies that appeared in the novel "Maliwa Boy" of "Praphatsorn Sawikul" found 6 types, which were: 1) The strategy for creating a storyline. The character creation strategies. The conversation building strategies. The strategy for presenting the main themes. The strategy of creating a scene. The storytelling perspective strategy. **The social reflection** that appeared in the novel "Maliwan Boy" of "Praphatsorn Sewikul" found 5 reflections, which were: The economy reflection. The education reflection. The culture, traditions and beliefs reflection. found in 3 types: beliefs, rituals, traditions and beliefs in the occult. 4) The values reflection and Other reflections found rural society, urban society, living conditions after war and the issue of racism or racial.

There are outstanding story presentation tactics. Appeal to readers interested in reading A rich story is presented with flavors that make the reader visually clearly imaginative. And using simple language can be easily understood by readers.

Keyword : a presentation strategies, social reflection, praphatsorn sewikul, the novel "maliwan boy"

บทนำ

วรรณกรรมเป็นสิ่งผูกพันกับสังคมและเป็นสมบัติร่วมของคนในสังคมทุกยุคทุกสมัย การศึกษาวรรณกรรมจึงต้องควบคู่กับสังคม วรรณกรรมมีความสัมพันธ์กับสังคม วรรณกรรมสะท้อนประสบการณ์ชีวิตในยุคสมัย ไม่ว่านักเขียนจะจงใจสะท้อนสังคมหรือไม่ก็ตาม นักวิจารณ์บางคนจึงกล่าวว่า วรรณกรรมเป็นคั่นฉ่องแห่งยุคสมัย เนื่องจากเป็นภาพถ่ายชีวิตยุคสมัยเป็นภาพถ่ายทอดวิถีชีวิตในแต่ละสังคม (ตรีศิลป์ บุญจรรยา, 2547, น.6-10) นอกจากนี้งานวรรณกรรมทั้งบันเทิงคดีและสารคดีเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่เราใช้พัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปในด้านความรู้ ส่งเสริมและพัฒนาความคิด เจตคติ และค่านิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวรรณกรรมที่จัดทำขึ้นสำหรับเด็ก นอกจากจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้เจริญงอกงามทางความรู้ สติปัญญา ความรู้สึก อารมณ์ และเจตคติค่านิยมที่พึงปรารถนาแล้ว ยังเป็นเครื่องมือส่งเสริมให้เด็ก และเยาวชนมีนิสัยรักการอ่าน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่านหนังสือ และส่งเสริมให้รู้จักใช้ภาษาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วย (สมพร จารุณัฐ, 2541, คำนำ)

วรรณกรรมสำหรับเยาวชน มีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกับวรรณกรรมสำหรับวัยอื่น กล่าวคือ ตัวละครหลักของวรรณกรรมเยาวชนมักเป็นวัยรุ่น มีส่วนน้อยที่ใช้ตัวละครเอกเป็นผู้ใหญ่หรือเด็กเล็ก เนื้อหามักเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เยาวชนต้องประสบหรือเผชิญกับชีวิตในช่วงวัยดังกล่าว วรรณกรรมเยาวชนจะมีเงื่อนไขของปัญหาในเรื่องไม่ค่อยซับซ้อน ใช้ภาษาง่าย นำเสนออย่างตรงไปตรงมา และทำให้เกิดความสนุกสนาน ตัวละครส่วนใหญ่เป็นตัวละครแบบลักษณะเดียว (Flash character) คือ ตัวละครที่มีลักษณะและพฤติกรรมด้านเดียว แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับอายุของเด็กในแต่ละวัย ถ้าเป็นเด็กที่มีอายุมากอาจจะเพิ่มความซับซ้อนขึ้นมาก็ได้ นอกจากนี้วรรณกรรมเยาวชนยังมีลักษณะพื้นฐานเช่นเดียวกับนวนิยายประเภทอื่น ๆ ทั้งเรื่องของตัวละคร แก่นเรื่อง ฉาก และวิธีการเล่าเรื่อง วรรณกรรมเยาวชนไม่เพียงแต่อ่านแล้วได้รับความรื่นรมย์เท่านั้น แต่เนื้อหาของวรรณกรรมเยาวชนยังมีความรู้และเปิดประสบการณ์ให้แก่เยาวชนได้ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือเป็นเสมือนขุมคลังความรู้อันยิ่งใหญ่ที่จะเสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้แก่เยาวชนทำให้โลกทัศน์กว้างไกลได้เรียนรู้และเข้าใจชีวิตจากหนังสือที่อ่าน นอกจากนี้ยังสอดแทรกคุณธรรม เพื่อปลูกฝังและกล่อมเกลাজิตใจได้โดยอ้อม (พัชรีย์ จำปา, 2539, น.1 อ้างใน ปาริฉัตร วงศ์ดียิ่ง, 2560, น.1) อีกทั้งวรรณกรรมเยาวชนถือว่าเป็นอาหารจิตใจและอาหารสมองที่ดีสำหรับเยาวชน ดังที่มีการจัดประกวดขึ้นเพื่อให้รางวัลแก่วรรณกรรมเยาวชนที่ดีเด่น ดังเช่น การประกวด

วรรณกรรมรางวัล “เซเว่นบุ๊กอวอร์ด” ประเภทวรรณกรรมสำหรับเยาวชนเป็นวรรณกรรมที่คุณภาพและเกิดประโยชน์แก่เยาวชนอย่างเต็มที่ (WANG RUI, 2559, น.22)

นิยาย เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ พุทธศักราช 2554 เป็น 1 ใน 100 หนังสือเด็กและเยาวชนไทยควรอ่าน และได้รับรางวัลดีเด่น ประเภทบันเทิงคดี สำหรับเยาวชนก่อนวัยรุ่น ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ประจำปีพุทธศักราช 2531 และในปีพุทธศักราช 2541 ได้รับการคัดเลือกเป็นหนังสือดีเด่นสำหรับเด็กและเยาวชน โดยสมาพันธ์องค์กรเพื่อพัฒนาหนังสือและการอ่าน พุทธศักราช 2541-2542 นอกจากนี้ คณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติได้บรรจุ “เด็กชายมะลิวัลย์” เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 จากอดีตถึงปัจจุบัน ส่วนมากมักมุ่งศึกษาวิเคราะห์เนื้อหา แนวคิด ตัวละคร คุณค่า ที่ปรากฏในวรรณกรรม เช่น มันทน์ บุญฤทธิ์ (2539) ศึกษา “วิเคราะห์แนวคิดและคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ในวรรณกรรมเยาวชนของ มาลา คำจันทร์ ที่ได้รับรางวัลดีเด่นจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือ แห่งชาติ”, นิธิมา คุณะดิลก (2549) ศึกษา “วรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่นที่ได้รับรางวัลดีเด่นของคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2530-2544 ลักษณะเด่นกับมาตรฐานการตัดสิน”, อภันตรี กันเดช (2549) ศึกษา “การวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับรางวัลตั้งแต่ พ.ศ. 2506-2548”, มนต์จันทร์ อินทรจันทร์ (2555) ศึกษา “การวิเคราะห์หนังสืออ่านนอกเวลาประเภทสารคดีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย”, กิตติธัช สีหะวงษ์ (2557) ศึกษา “ค่านิยมด้านจิตสาธารณะในหนังสืออ่านนอกเวลาประเภทนวนิยายที่ใช้ประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551” กุณฑิกา ชาติพิมล, มาโนช ดินลานสกุล และนิตา มีสุข (2557) ศึกษา “การวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีที่ได้รับ รางวัลชนะเลิศรางวัลหนังสือดีเด่นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รางวัลแว่นแก้ว และ รางวัลนายอินทร์ อะวอร์ด ระหว่างปีพุทธศักราช 2546-2555”, ปิมาภา วิเศษศิริ (2562) ศึกษา “ตัวละครวัยรุ่นในวรรณกรรมเยาวชน” อุภาวิณณ์ นามศิริ (2562) ศึกษา “การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนของชัยภร แสงกระจ่าง” เป็นต้น อย่างไรก็ตามยังไม่ปรากฏการศึกษาภาพสะท้อนและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับรางวัลหนังสือดีเด่น จากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่บรรจุเป็นหนังสืออ่านนอกเวลาของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

“.....ใน ‘เด็กชายมะลิวัลย์’ สิ่งหนึ่งนอกเหนือจากการบอกเล่าเรื่องราวของเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งซึ่งใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ เมื่อสี่สิบกว่าปีที่แล้ว (อ้างอิงฉบับพิมพ์ครั้งแรก พ.ศ.2530) ก็คือการบันทึกความเป็นอยู่ สภาพบ้านเมืองหลังสงครามโลกครั้งที่สองและภาวะจิตใจของผู้คนที่แม้จะบอบช้ำจากพิษภัยของสงครามมาหมาด ๆ แต่ก็เปี่ยมไปด้วยน้ำจิตน้ำใจ ความอารีารอบความซื่อสัตย์สุจริต ความมีคุณธรรม รวมทั้งความหิยังพะงในศักดิ์ศรีของตนเองซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ นับวันมีแต่จะเลือนหายไปจากสังคมไทย.....ผมเขียนหนังสือเล่มนี้ด้วยความเคารพและศรัทธาต่อน้ำใจของคนไทยในสังคมไทยยุคนั้น และปรารถนาที่จะให้ ‘เด็กชายมะลิวัลย์’ เป็นดั่งน้ำใสบริสุทธิ์สักรหยาดที่หยาดลงบนหัวใจที่แห้งผากของคนในสังคมยุคปัจจุบัน...” (ประภัสสร เสวิกุล, 2550, ปกหลัง) เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ผลงานของ “ประภัสสร เสวิกุล” ซึ่งเป็นวรรณกรรมอีกเรื่องหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับบริบทสังคมไทยขณะที่ประพันธ์ นอกจากนี้ ส่วนภาษาที่ใช้ในเรื่อง ใช้ได้อย่างตรงไปตรงมา ชัดเจน อ่านแล้วเกิดความเข้าใจง่าย บทสนทนาทำให้เห็นภาพกรุงเทพฯ เมื่อห้าสิบปีก่อนอย่างชัดเจน หลังจากอ่านเรื่องนี้แล้วนั้น สิ่งที่ได้จากเรื่องไม่เพียงได้ในส่วนของชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสมัยนั้น ตึกกรมบ้านช่องในกรุงเทพฯ สมัยนั้นอย่างเดียว แต่ในเรื่องผู้เขียนยังมีการสอดแทรกแง่คิดเอาไว้ในทุกตอน ทั้งในเรื่องผลกระทบหลังสงครามที่ยังคงทิ้งร่องรอยเอาไว้ ถึงแม้ว่าสงครามจะจบลงแล้วก็ตาม แต่ยังเห็นได้ถึงการมีน้ำใจของคนไทย ความรักซึ่งกันและกัน การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความอดทน ไม่แบ่งเชื้อชาติชนชาติ หรือในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต ก็ต่างมีให้เห็นในเรื่องนี้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาพฤติกรรมการนำเสนอและภาพสะท้อนสังคมในวรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับรางวัลหนังสือดีเด่นประเภทบันเทิงคดี จากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ผลงานของ “ประภัสสร เสวิกุล” เพื่อแสดงให้เห็นพฤติกรรมการนำเสนอและภาพสะท้อนของสังคมไทยในวรรณกรรมดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

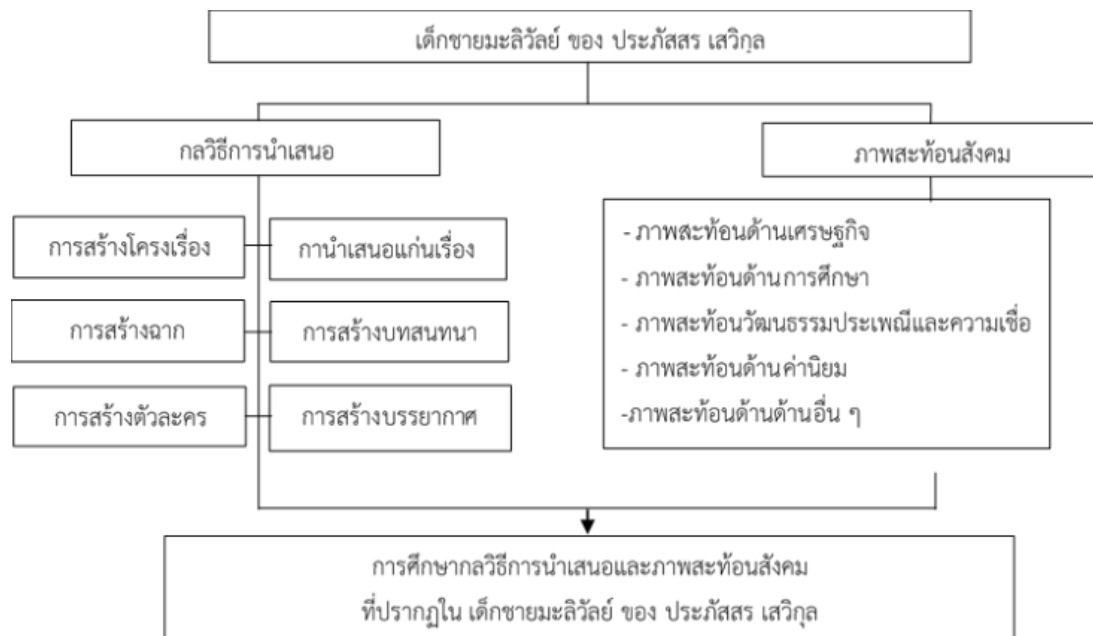
- 2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการนำเสนอที่ปรากฏใน “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล”
- 2.2 เพื่อศึกษาภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏใน “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล”

สมมติฐานการวิจัย

ภาพสะท้อนทางสังคมของเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งซึ่งใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ เมื่อสี่สิบกว่าปีที่แล้ว ที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชน และกลวิธีการนำเสนอเรื่องราว เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” มีความน่าสนใจ โดดเด่น ทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงอารมณ์ ความรู้สึก ที่ผู้เขียน ถ่ายทอดผ่านเรื่องราวได้เป็นอย่างดี

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

กลวิธีการนำเสนอและภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในวรรณกรรมเยาวชนรางวัลดีเด่น ประเภทบันเทิงคดีสำหรับเยาวชนก่อนวัยรุ่น ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ประจำปีพุทธศักราช 2531 วรรณกรรมเรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” โดย “ประภัสสร เสวิกุล”

ขอบเขตการวิจัยด้านเกณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. เกณฑ์ด้านกลวิธีการนำเสนอ	2. เกณฑ์ด้านภาพสะท้อน
วิเคราะห์ตามองค์ประกอบของนวนิยาย ของ กุณฑิกา ชาพิมล (2557, น.233-295) ดังนี้	วิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมโดยสังเคราะห์จาก แนวทางของ สุพิศ เอื้องแซะ (2560, น.52-86) ดังนี้
1) การสร้างโครงเรื่อง (Plot)	1) ภาพสะท้อนสังคมด้านเศรษฐกิจ
2) การสร้างตัวละคร (Characters)	2) ภาพสะท้อนสังคมด้านการศึกษา
3) การสร้างบทสนทนา (Dialogue)	3) ภาพสะท้อนสังคมด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ
4) การนำเสนอแก่นเรื่อง (Theme)	4) ภาพสะท้อนสังคมด้านค่านิยม
5) การสร้างฉาก (Setting)	5) ภาพสะท้อนสังคมด้านอื่น ๆ
6) มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of view)	

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อกำเนินการวิจัย และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาประวัติ และผลงานวรรณกรรมนวนิยายที่ได้รับรางวัลดีเด่นประเภทบันเทิงคดี สำหรับเยาวชนก่อนวัยรุ่น ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2531 ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการนำเสนอ
3. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาพสะท้อนสังคม
4. กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ดังนี้ กลวิธีการนำเสนอวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของนวนิยาย โดยผู้วิจัยใช้ของ กุณฑิกา ชาพิมล (2557, น.233-295) ด้านภาพสะท้อนสังคมวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของนวนิยาย โดยผู้วิจัยใช้ของ สุพิศ เอื้องแซะ (2560, น.52-86)
5. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. วิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอในนวนิยายเรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์”
7. วิเคราะห์ภาพสะท้อนในนวนิยายเรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์”
8. นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์
9. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ดังนี้

โครงเรื่อง หมายถึง การบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรมโดยมีลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุมีผล การลำดับเหตุการณ์นี้เป็นการเชื่อมโยงเรื่องราวตั้งแต่การเปิดเรื่องที่สร้างความสนใจผู้อ่าน การดำเนินเรื่องที่มีการลำดับการณเพื่อให้เข้าสู่จุดวิกฤตของเรื่อง และดำเนินไปถึงจุดคลี่คลายของเรื่อง จนกระทั่งจบเรื่องอีกทั้งยังสร้างความขัดแย้งที่เป็นส่วนกระตุ้นให้เหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีเหตุมีผลชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวอย่างดังนี้

“แม่เล่าว่า ก่อนสงครามโลกครั้งที่สองมีญี่ปุ่นมาทำมาหากินในกรุงเทพฯ อยู่ไม่น้อย บางคนเปิดร้านตัดแว่น บางคนเป็นหมอทันตกรรม บางคนเป็นเสมียนตามห้างญี่ปุ่น...แต่พอญี่ปุ่นยกกองทัพมาขึ้นฝั่งไทยที่ปากน้ำและภาคใต้ บรรดาชาวญี่ปุ่นในกรุงเทพฯ ก็ถอดชุดธรรมดาตามสวมเครื่องแบบนายทหารญี่ปุ่นกับพริบพริบ แม่แต่นายธนากรญี่ปุ่นคนหนึ่งก็เพิ่งทราบความจริงกันในตอนนั้นว่า แกเป็นนายพลคนสำคัญของกองทัพที่เข้ามาวางแผนการใช้ดินแดนไทยเป็นฐานที่มั่นให้ทหารขององค์พระจักรพรรดิเคลื่อนพลไปตี มาเลเซีย เกาะสิงคโปร์ อินโดจีนของฝรั่งเศส และพม่า(เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน ร่ำลึงกะสี, น.131-132)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนอการดำเนินเรื่องแบบเล่าเหตุการณ์อย่างเป็นเหตุเป็นผล คือ เล่าถึงเหตุการณ์ที่ญี่ปุ่นปลอมตัวเข้ามาเป็นไส้ศึกในประเทศไทย เพื่อที่จะช่องสุ่มกำลังพลไปตีเอาเมืองต่าง ๆ พอถึงเวลาที่ต้องรบ ทหารของญี่ปุ่นที่แฝงตัวมาในประเทศไทยก็เริ่มเปิดเผยตัวจริงออกมา

การสร้างตัวละคร สามารถสรุปการจำแนกได้ ดังนี้ 1) ประเภทของตัวละคร หมายถึง เป็นการจัดกลุ่มลักษณะของตัวละครที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งการแบ่งประเภทของตัวละครมีหลายรูปแบบ 2) การนำเสนอตัวละคร หมายถึง เป็นกลวิธีการสร้างตัวละครที่มีความหลากหลาย ตัวอย่างดังนี้

“ผมเป็นคนอ่อนแอที่สุดในกระบวนพี่น้อง และป่วยกระเสาะกระแสะมาตั้งแต่เล็ก ซึ่งเรื่องนี้แม่อาจจะโทษตัวเองว่าเป็นเพราะมีผมเมื่ออายุมากแล้วประการหนึ่งประกอบกับความยากจนขัดสน ไม่มีปัญญาที่จะหาอาหารที่มีประโยชน์หรือยาบำรุงดี ๆ มาช่วยเสริมสุขภาพผมอีกประการหนึ่ง...ผมต้องหย่านมตั้งแต่อย่างเช้าเดือนที่สามเนื่องจากน้ำนมแม่ไม่มากและมีปริมาณไม่เพียงพอ” (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน เพื่อนรัก, น. 29)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนอการรู้จักตัวละครโดยตัวละครอื่นที่ชื่อมะลิวัลย์ ผม (มะลิวัลย์) เป็นคนที่อ่อนแอที่สุดในบรรดาพี่น้อง เพราะป่วยกระเสาะกระแสะมาตั้งแต่เล็ก แม่ (มะลิวัลย์) โทษตัวเองว่าเป็นเพราะมีผมเมื่ออายุมากแล้วประการหนึ่งประกอบกับความยากจนขัดสน ไม่มีเงินซื้ออาหารบำรุงครรภ์ และอีกหนึ่งเหตุผลผมต้องหย่านมตั้งแต่อย่างเช้าเดือนที่สาม เนื่องจากน้ำนมแม่ไม่มากและมีปริมาณไม่เพียงพอ

การสร้างบทสนทนา หมายถึง การสื่อสารระหว่างตัวละครกับตัวละครผ่านการพูดคุยโต้ตอบ การซักถาม การเล่าเรื่อง เป็นต้น ซึ่งบทสนทนาจะทำให้วรรณกรรมเยาวชนมีชีวิตชีวา

ยิ่งขึ้น การสร้างบทสนทนานอกจากจะทำให้วรรณกรรมเยาวชนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องและรู้จักกับอุปนิสัยของตัวละคร ตัวอย่างดังนี้

“พ่ิมณฑาเป็นคนเอาเรื่องแมลงกลับไปฟ้องแม่ ‘เล่นอะไรนะมะลิ’ แม่ทำท่าจะเป็นลมเมื่อเห็นแมลงกลับไปยั่วเย้าอยู่ในกล่อง ‘บาปกรรม เอามันมาทรมานทำไม’ ‘แต่แม่ครับ...’ ผมมองดูแม่ตาละห้อย กอดกล่องขนมปังที่เลี้ยงแมลงกลับไปแน่น ‘ไม่ต้องแต่’ แม่ ‘ไป เอาไปปล่อยให้หมดเดี๋ยวนี้’ ผมส่งสารแมลงกลับไปเลี้ยงดูมาหลายอาทิตย์เกินกว่าที่จะเอาไปปล่อยเองได้ พี่โมกที่เพิ่งจะกลับมาจากโรงเรียนจึงถูกแม่ใช้ให้ไปจัดการเรื่องนี้แทน ‘เรียบร้อยแล้ว’ พี่โมกเดินยิ้มกลับมาหลังจากหายไปพัก” (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน บาบและบุญ, น.76-77)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนอบทสนทนาแสดงอารมณ์ความรู้สึกว่าที่เล่าถึงเหตุการณ์ที่มะลิวัลย์เอาแมลงกลับไปเลี้ยงแล้วพ่ิมณฑาเห็นจึงไปฟ้องแม่แม่จึงดุดะมะลิวัลย์ ว่าทำไมถึงได้ทรมานสัตว์อย่างนี้ รู้ไหมว่ามันบาป ถ้ามีใครเอามะลิไปกักขังเหมือนกับแมลงกลับมะลิจะรู้สึกอย่างไร มะลิได้แต่ก้มหน้ายอมรับผิด

การนำเสนอแก่นเรื่อง หมายถึง สาระสำคัญของวรรณกรรมที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารเป็นใจความสำคัญของวรรณกรรม ซึ่งโดยส่วนใหญ่แก่นเรื่องจะเป็นแง่คิด ข้อเตือนใจ ที่ผู้อ่านได้รับจากการทำความเข้าใจเนื้อหาในวรรณกรรมเยาวชนอย่างถ่องแท้ ซึ่งวิธีการนำเสนอแก่นเรื่องมีหลากหลายวิธี ได้แก่ การบอกเล่าโดยตรงของผู้เล่าเรื่อง การบอกเล่าผ่านการกระทำของตัวละคร เป็นต้น ตัวอย่างดังนี้

“ในตอนนั้นบ้านเช่าหลังเล็ก ๆ ของเราที่เสาชิงช้ามีคนอยู่กันแน่นขนัด นอกจากครอบครัวเราแล้ว ก็มีพวกน้ำ ๆ เพื่อนฝูงของพ่อ จนชั้นคนที่เพียงแค่ว่ารู้จำบางคนที่อยู่ชั่วครั้งชั่วคราว แต่บางคนก็อยู่นานเป็นปี...ในเวลากลางคืนสายมุ้งจะพาดกันนิ้วเนียแทบไม่เหลือช่องให้พอสอดตัวลอดไปได้ และที่ร้ายไปกว่านั้นก็คือ นอกจากพ่อแล้วไม่มีใครสักคนในบ้านที่พอมือยได้เป็นชั้นเป็นอัน... ดังนั้นพอล่วงเข้ากลาง ๆ เดือน พ่ิมณฑากับพี่โมกจึงมีหน้าที่วิ่งไปเอาข้าวสาร น้ำปลา น้ำตาลทราย ฯลฯ จนกระทั่งเล้าจากร้านขายของชำหน้าตลาดมาก่อนเป็นประจำ” (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน กำแพงแก้ว, น.19-20)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนอแก่นเรื่องโดยบรรยายลักษณะ ความเป็นอยู่ในสังคมว่าที่อยู่อาศัยเป็นที่แคบ ๆ แออัด มีผู้คนอาศัยอยู่มากมาย ในช่วงเวลากลางคืนไม่มีแม้ที่จะเดิน เพราะสายมุ้งที่พาดพันกันนิ้วเนีย

การสร้างฉาก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของวรรณกรรมเยาวชนที่จะทำให้อ่านวรรณกรรมเยาวชนมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น วรรณกรรมบางเรื่องฉากเป็นตัวนำเสนอแก่นเรื่อง เสนอภาพภูมิหลังของตัวละคร เสริมสร้างบรรยากาศให้กับวรรณกรรม ตัวอย่างดังนี้

“ผมลี้เลื่อยบ้านดาร์องอยู่นานกว่าจะผลัดประตูเข้าไปภายใน กลิ่นอับทึบโหมมาปะทะใบหน้าแทนคำทักทาย ดาร์องนอนแบ็บอยู่บนเตียงไม้เก่า ๆ มีเพียงตะเกียงน้ำมันก๊าดทอดแสงทึม ๆ อยู่เป็นเพื่อน รูปร่างของแกผอมเหมือนซากศพแห้ง ๆ เสื้อผ้าที่สวมสกปรก มีกลิ่นคราบเหงื่อโคลมหักเหม็น แกยืมเมื่อเห็นผม เป็นรอยยิ้มของคนที่มีความรู้สึกว่าตนเองยังมีความหวังและความศรัทธาต่อการมีชีวิต... (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน กระเช้าสวรรค์, น.123-124)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนอการสร้างฉากให้สมจริง คือ บรรยายลักษณะของชายชราคนหนึ่งอยู่คนเดียวมีบ้านเป็นบ้านไม้เก่า ๆ พัง ๆ ชื่อว่าตารอง ตารอง ไม่มีไฟฟ้าใช้ มีเพียงตะเกียงเก่า ๆ ที่คอยส่องแสงสว่างให้เวลากลางคืน ตารองมีรูปร่างผอมเซียว เหมือนซากศพแห้ง ๆ เดินได้ เด็กชาย (มะลิวัลย์) ที่ไปหาตารองเมื่อเปิดประตูบ้านกลิ่นเหม็นอับก็โยยออกมาตักจมูกของเขาแทน

การสร้างมุมมองการเล่าเรื่อง หมายถึง การสร้างมุมมองการเล่าเรื่อง เป็นช่องทางในการถ่ายทอดเรื่องราวในวรรณกรรมเยาวชน ซึ่งผู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวในวรรณกรรมเยาวชนหลายมุมมอง ได้แก่ ตัวละครเป็นผู้เล่าเรื่อง ผู้เล่าเรื่องเป็นบุคคลที่สาม เป็นต้น ตัวอย่างดังนี้

“เมื่อตอนเด็ก ๆ ผมชอบไปป่วนเบ๊นอยู่ใกล้ ๆ เวลาที่พ่อทำความสะอาดกระบี่ชโลมน้ำมัน พ่อจะมองผมด้วยสายตาที่สงบนิ่งและปล่อยให้ผมลูบคลำกระบี่ตามความพอใจ...แต่หลังจากที่ผมป่วยเป็นโรคโปลิโอและกลายเป็นคนพิการ พ่อก็แทบจะไม่ได้จับกระบี่หัวช้างเล่มนั้นอีกเลย” (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน กระบี่หัวช้าง, น.143)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงกลวิธีการนำเสนอการดำเนินเรื่องแบบเล่าเหตุการณ์อย่างเป็นเหตุเป็นผล คือ บรรยายถึงเรื่องราวของเด็กคนหนึ่งชื่อว่า มะลิวัลย์ เขาชอบไปดูพ่อทำความสะอาดกระบี่ชโลมน้ำมัน พ่อมองดูมะลิวัลย์ด้วยสายตาอันอ่อนโยน และพ่อก็ให้มะลิวัลย์ลูบคลำกระบี่ได้อย่างตามใจต้องการ แต่หลังจากมะลิวัลย์ป่วยเป็นโรคโปลิโอและในที่สุดก็กลายเป็นเด็กพิการ พ่อก็ไม่ค่อยได้จับกระบี่หัวช้างเล่มนั้นมาทำความสะอาดอีกเลย

ด้านภาพสะท้อน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ภาพสะท้อนสังคมด้านเศรษฐกิจ เรื่องของการจัดปัจจัยขั้นพื้นฐานที่จะทำให้ชีวิตอยู่รอดและปัจจัยเสริมอื่น ๆ ที่จะทำให้ชีวิตอยู่ดีมีคุณภาพสมกับความเป็นมนุษย์ การประกอบอาชีพ ชีวิตความเป็นอยู่ของคนแต่ละสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมเมืองหรือสังคมชนบท วิถีชีวิตความเป็นอยู่ต้องอาศัยปัจจัยในด้านต่าง ๆ เป็นตัวช่วยให้ชีวิตอยู่รอดได้ในสังคม ตัวอย่างดังนี้

“เด็กจีนในตรอกส่วนมากไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะช่วยพ่อแม่หาเงินตัวเป็นเกลียว มีเพียงคนสองคนที่เข้าโรงเรียนเพียงชั้นประถม และมิได้จบคนเดียวที่เรียนโรงเรียนไทย” (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน ทองปราย, น.60)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพสะท้อนสังคมปัญหาความยากจน คือ การเล่าเหตุการณ์ที่เด็กในชุมชนไม่ได้เรียนหนังสือ เพราะความยากจน พ่อแม่ไม่มีเงินส่งเรียน ต้องออกโรงเรียนมาทำงานเพื่อที่จะหาเงินช่วยพ่อแม่และเลี้ยงตัวเอง และมีเด็กเพียงไม่กี่คนที่จะได้เรียนหนังสือ

ภาพสะท้อนสังคมด้านการศึกษา ตัวอย่างดังนี้

“ดิงฮั่วเป็นลูกคนเดียวในบ้านที่ได้เรียนหนังสือ เมื่อกลับจากโรงเรียนในตอนเย็น ถ้าไม่ช่วยแม่กับพี่สาวทำงาน ดิงฮั่วก็จะท่องหนังสือ ไม่ค่อยออกไปเที่ยวเตร่หรือสูงลิ้งกับเด็กคนอื่น” (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน เพื่อนรัก, น.32)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพสะท้อนสังคมการศึกษาเล่าเหตุการณ์ของตัวละครที่มีพฤติกรรมเรียบร้อยเชื่อฟังพ่อแม่ เป็นเด็กดีขยันเรียนหนังสือ ไม่ชอบสูงลิ้งกับใคร

ภาพสะท้อนสังคมด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ ตัวอย่างดังนี้

“แม่เล่าว่า คนแก่ข้างบ้านเคยฝันว่าญี่ปุ่นชนศพทหารมาทิ้งที่ลานเสาชิงช้าเป็นกองพะเนิน พอหลังจากนั้นแถวบ้านเราก็มีคนตั้งท้องไม่หยุดหย่อน แม้แต่แม่ซึ่งไม่เคยคิดว่าจะมีลูกอีก...ผมอยู่ในท้องแม่นานร่วมหนึ่งปี จนแม่ทำอะไรไม่ไหว ได้แต่นอนกลิ้งไปกลิ้งมา เมื่อจนปัญญาเข้า ก็เที่ยวฝากใครต่อใครไปบนศาลกล่าวเจ้าพ่อเจ้าแม่ต่าง ๆ ให้ผมรีบคลอดออกมาเสียที” (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน กำแพงแก้ว, น 19)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพสะท้อนสังคมความเชื่อเรื่องสิ่งลี้ลับ คือ บรรยายเหตุการณ์เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องโลกวิญญาณที่เล่ากันว่าศพที่ถูกฆ่าตายแล้วนั้น กลับมาเกิดกับผู้หญิงในหมู่บ้าน

ภาพสะท้อนสังคมด้านค่านิยม ตัวอย่างดังนี้

“ครกเป็นเครื่องใช้ประจำครัวที่สำคัญที่ทุกบ้านในสมัยนั้นจะขาดเสียไม่ได้...ครกของเราเป็นครกหินเก่าแก่ตกทอดมาแต่สมัยคุณยาย จำได้ว่าเป็นหินออกสีเขียว ก้นลึกเป็นมันปลาบ ซึ่งแม่รักและหวงมาก ‘คนสมัยก่อนเวลาจะหาลูกสะใภ้ เขาจะฟังเสียงครก...’ แม่เล่าพลางปอกหัวหอมไปพลาง ‘ทำไมล่ะแม่’ พี่โมกที่กำลังต้มน้ำพริกแมงดาให้พ่อยกหลังมือขึ้นปาดเหงื่อ ‘อ้าว ถ้าเสียงครกสม่ำเสมอ ก็แสดงว่าลูกสาวบ้านนั้นเป็นคนเอาการเอางาน ขยันขันแข็ง...แต่ถ้านาน ๆ เป็กทีก็เป็นคนหยิ่งหย่อง หรือไม่ก็เกียจคร้าน’ ‘แล้วอย่างผมล่ะฮะ’ พี่โมกขยับท่าแข็งขัน พลางโขกน้ำพริกถี่ ๆ เสียงขรม ‘อย่างพี่โมกนี่ แม่ว่าไม่มีใครมาขอเน...’ แม่พูดยิ้ม ๆ ‘...เขากลัวไปทำบ้านเขาทรุด’ ” (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน ครวคนยาก, น.91-92)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพสะท้อนสังคมค่านิยมการครองเรือน คือ บรรยายถึงข้าวของเครื่องใช้ในสมัยก่อนที่ทุก ๆ บ้านต้องมีจะขาดหรือหาไม่ได้ สิ่งนั้นก็คือครกหินเก่าแก่ที่ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น แม่ได้อธิบายว่าใครที่ต้มน้ำพริกหรือตำอะไรก็ตาม ถ้ามีเสียงดังฟังชัดตำเป็นจังหวะ แสดงว่าผู้หญิงคนนั้นมีหน่วยก้านที่ดี เอาการเอางาน เหมาะสมกับการเป็นคู่ครองแต่ถ้านาน ๆ เป็กทีก็เป็นคนหยิ่งหย่อง หรือไม่ก็เกียจคร้าน

ภาพสะท้อนสังคมด้านอื่น ๆ ตัวอย่างดังนี้

“กรุงเทพฯ ยุคนั้นไฟฟ้าดับเป็นเหตุการณ์ปกติที่เกิดขึ้นคืบคลานหลาย ๆ ครั้ง บางทีก็ดับชั่วประเดี๋ยวประด๋าว” และบางทีก็นานเป็นชั่วโมง...หากไฟดับตอนหัวค่ำ เด็ก ๆ จะกรุกันออกมาจับกลุ่มเล่นอะไรกันนอกบ้านอย่างสนุกสนานทั้งที่มีด ๆ.....ตามบ้านเรือนที่ตะคุ่ม ๆ จะตามตะเกียงน้ำมันก๊าดหรือจุดเทียนไขไว้แวบ (เด็กชายมะลิวัลย์ ตอน ทองปราย, น. 58)

จากเนื้อความข้างต้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพสะท้อนสังคมด้านสังคมชนบท คือ จากเหตุการณ์ของสงครามกรุงเทพฯ ก็เริ่มเข้าสู่สภาวะปกติ แต่ยังไม่เข้าที่เข้าทางได้เต็มร้อย เปอร์เซนต์ เพราะก็ยังทิ้งร่องรอยของการใช้ชีวิตให้เห็นอยู่ คือ ไฟฟ้าที่ใช้ยังคงติด ๆ ดับ ๆ และการแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของเด็ก ๆ ในชุมชนถึงแม้ชีวิตของพวกเขาจะยากลำบากเพียงใด แต่พวกเขาก็ ยิ้ม ก็หัวเราะได้ และถึงแม้ว่าไฟฟ้าใช้ไม่ได้ บุคคลหรือตัวละครก็ยังมีวิถีแก้ไขปัญหา คือ มีภูมิปัญญา ชาวบ้านที่ใช้น้ำมันก๊าดมาทำเป็นตะเกียงจุดไฟให้แสงสว่างในตอนเวลากลางคืน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง กลวิธีการนำเสนอและภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในนวนิยาย “เด็กชาย มะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ผลการวิจัยพบว่า

ด้านกลวิธีการนำเสนอในนวนิยายที่ได้รับรางวัลดีเด่นประเภทบันเทิงคดี สำหรับเยาวชน ก่อนวัยรุ่น ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2531 เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอของ กุณพิภา ซาพิมล (2557) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏกลวิธีการนำเสนอ ดังนี้

1. **กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง** พบ 6 ประเภท คือ 1) การเปิดเรื่อง เปิดเรื่องโดยการบรรยาย ลักษณะของตัวละครเอกของเรื่อง 2) การดำเนินเรื่อง ดำเนินเรื่องตามปฏิทิน เล่าเรื่องแบบสลับ ไปมาบางตอน 3) จุดวิกฤต การผูกเรื่องปมปัญหาของตัวละครเอกที่พิการ 4) การคลี่คลายเรื่อง การที่ตัวละครเอกสามารถแก้ไขปัญหา ด้วยการเตือนสติจากเพื่อน 5) การจบเรื่อง จบเรื่องแบบ สุखนาฏกรรม 6) ความขัดแย้ง พบความขัดแย้งภายในตัวละครและความขัดแย้งภายนอก

2. **กลวิธีการสร้างตัวละคร** พบ 2 ประเภท คือ 1) ประเภทของตัวละครสมจริง 2) การนำเสนอ ตัวละครทางตรงและทางอ้อม โดยการใช้ผู้เล่าเรื่องบุรุษที่ 1 บุรุษที่ 3 และบรรยายพฤติกรรมของตัวละครไม่บอกโดยตรง

3. **กลวิธีการสร้างบทสนทนา** พบ 2 ประเภท คือ 1) บทสนทนาเพื่อดำเนินเรื่อง 2) บทสนทนา เพื่อนำเสนอตัวละคร

4. **กลวิธีการนำเสนอแก่นเรื่อง** พบ 1 ประเภท คือ แนวคิดหลักเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ในสังคม

5. **กลวิธีการสร้างฉาก** พบ 1 ประเภท คือ การสร้างฉากแบบสมจริง

6. กลวิธีมุมมองการเล่าเรื่อง พบ 3 ประเภท คือ 1) ผู้เล่าเรื่องที่เป็นบุรุษที่หนึ่ง 2) ผู้เล่าเรื่องที่เป็นบุรุษที่สาม 3) ผู้เล่าเรื่องที่มีขอบเขตจำกัด

ด้านภาพสะท้อนสังคม ในนวนิยายที่ได้รับรางวัลดีเด่นประเภทบันเทิงคดี สำหรับเยาวชน ก่อนวัยรุ่น ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2531 เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอของ สุพิศ เอื้องแซะ (2560) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏภาพสะท้อนสังคม ดังนี้

1. ภาพสะท้อนสังคมด้านเศรษฐกิจพบ 3 ด้าน คือ 1) การฟื้นฟูเศรษฐกิจ 2) การประกอบอาชีพ 3) ความยากจน
2. ภาพสะท้อนสังคมด้านการศึกษา พบ 1 ด้าน คือ การศึกษาในระบบ
3. ภาพสะท้อนสังคมด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ พบ 3 ด้าน คือ 1) ความเชื่อพิธีกรรม 2) ประเพณี 3) ความเชื่อเรื่องสิ่งลี้ลับ
4. ภาพสะท้อนสังคมด้านค่านิยม พบ 5 ด้าน คือ 1) ค่านิยมการเลือกคู่ครอง 2) ค่านิยมความกตัญญู 3) ค่านิยมเกี่ยวกับการรับราชการ 4) ค่านิยมวัตถุนิยม 5) ค่านิยมเรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตน
5. ภาพสะท้อนด้านอื่น ๆ พบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านสังคมชนบท 2) ด้านสังคมเมือง 3) ด้านสภาพความเป็นอยู่หลังสงคราม 4) ด้านปัญหาการเหยียดสีผิว/เชื้อชาติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอและภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในนวนิยาย “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” มีกลวิธีการนำเสนอเรื่องที่มีความโดดเด่น ดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจที่จะอ่าน มีการนำเสนอเรื่องราวที่หลากหลายรสชาติที่ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการเห็นภาพอย่างชัดเจน และมีการใช้ภาษาที่เรียบง่ายสามารถให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย จากการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผลด้านกลวิธีการนำเสนอ และด้านภาพสะท้อนได้ดังนี้

ด้านกลวิธีการนำเสนอ ปรากฏในนวนิยาย เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” พบกลวิธีการนำเสนอที่ปรากฏในนวนิยาย เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ศึกษา กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง พบ 6 ด้าน คือ 1) การเปิดเรื่อง 2) การดำเนินเรื่อง 3) จุดวิกฤต 4) การคลี่คลายเรื่อง 5) การจบเรื่อง 6) ความขัดแย้ง กลวิธีการสร้างตัวละคร พบ 2 ด้าน คือ 1) ประเภทของตัวละคร 2) การนำเสนอตัวละคร กลวิธีการสร้างบทสนทนา พบ 2 ด้าน คือ

1) มีการสร้างบทสนทนาเพื่อดำเนินเรื่อง 2) การสร้างบทสนทนาเพื่อนำเสนอตัวละครกลวิธีการเสนอแก่นเรื่อง พบ 1 ด้าน คือ แนวคิดเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ในสังคม กลวิธีการสร้างฉาก พบ 1 ด้าน คือ การสร้างฉากแบบสมจริง กลวิธีมุมมองการเล่าเรื่อง พบ 3 ด้าน คือ 1) ผู้เล่าเรื่องที่ เป็นบุรุษที่หนึ่ง 2) ผู้เล่าเรื่องที่ เป็นบุรุษที่สาม 3) ผู้เล่าเรื่องที่มีขอบเขตจำกัด อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง การบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรมโดยมีลำดับ เหตุการณ์อย่างมีเหตุมีผล การลำดับเหตุการณ์นี้เป็นการเชื่อมโยงเรื่องราวตั้งแต่การเปิดเรื่องที่เร้า ความสนใจผู้อ่าน การดำเนินเรื่องที่มีการลำดับการณเพื่อให้อ่านเข้าใจวิฤตของเรื่อง และดำเนินไปถึง จุดคลี่คลายของเรื่องจนกระทั่งจบเรื่องอีกทั้งยังสร้างความขัดแย้งที่เป็นส่วนกระตุ้นให้เหตุการณ์ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีเหตุมีผลชัดเจนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ เย่ ชง (2557) ศึกษาความโดดเด่น ของนวนิยายจีน เรื่อง เมืองชายแดน โดยศึกษาและวิเคราะห์ความโดดเด่นในองค์ประกอบสำคัญของ นวนิยายจีน เรื่องเมืองชายแดน ของ เส้นฉงเหวิน ได้แก่ ด้านโครงเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากตัวละคร และบทสนทนา ผลการวิจัยพบว่า มีความโดดเด่นปรากฏในองค์ประกอบสำคัญของนวนิยายเรื่องนี้ คือ ความโดดเด่นในด้านโครงเรื่อง ได้แก่ มีโครงเรื่องสามโครงเรื่องประกอบด้วยโครงเรื่องใหญ่ ซ้อนด้วยโครงเรื่องย่อยอีกสองโครงเรื่องซึ่งมีลักษณะว่าโครงเรื่องใหญ่มองเห็นได้อย่างชัดเจน โครงเรื่องย่อยค่อนข้างจะคลุมเครือ ความโดดเด่นในด้านแก่นเรื่อง ได้แก่ มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับ ธรรมชาติ ความยุติธรรม และวัฒนธรรมซึ่งเป็นทางออกของความขัดแย้งต่าง ๆ ในสังคมความ โดดเด่นในด้านฉาก ความโดดเด่นในด้านตัวละคร ความโดดเด่นในด้านบทสนทนา

2. กลวิธีการสร้างตัวละคร ลักษณะภายนอกต่าง ๆ ของตัวละคร เช่นรูปร่างหน้าตา การแต่งกาย บุคลิก ฐานะ ความรู้ ความคิด มุมมอง ทศนคติ ความคิดเห็นต่าง ๆ ของตัวละครที่มี ต่อเรื่องรอบตัว ภูมิหลังตัวละคร เช่น ชาติกำเนิด อาชีพ ความรู้ โรงเรียนที่จบมา กิจกรรมที่ตัวละคร เคยชอบทำคือลักษณะการพูด ภาษาพูด/ภาษาท่าทางของตัวละคร สอดคล้องกับ วิจิตราร รุ่งแสง และสารภี ขาวดี (2563) ศึกษาคุณค่าในวรรณกรรมเยาวชนของสุมาลี บำรุงสุข จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ปริศนาหน้าร้อน มือกซ์ แมวมหัศจรรย์ เรื่องของมาเหมียว มาเหมียวและเพื่อน และใครดี ที่สุด ตามแนวทางการวิเคราะห์คุณค่าวรรณกรรมของสายทิพย์ นุกูลกิจ ผลการวิเคราะห์พบว่า วรรณกรรมทั้ง 5 เรื่อง ให้คุณค่า 3 ด้าน ได้แก่ 1) คุณค่าด้านอารมณ์วรรณกรรมทุกเรื่องสามารถ ส่งผลกระทบทางอารมณ์ ผ่านกลวิธีการประพันธ์ 9 วิธี ได้แก่ การสร้างแก่นเรื่อง การสร้างตัวละคร การสร้างฉากและบรรยากาศของเรื่องการสร้างบทสนทนา การใช้มุมมองในการเล่าเรื่อง ท่วงทำนอง

การเขียน การตั้งชื่อเรื่องและชื่อตอน และการใช้ภาพประกอบ 2) คุณค่าด้านปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมพบคุณธรรมที่ผู้เขียนนำเสนอผ่านตัวบท 8 ประการ

3. กลวิธีการสร้างบทสนทนา คำพูดของตัวละครที่ใช้โต้ตอบกันในเรื่อง บทสนทนานับเป็น องค์ประกอบสำคัญของเรื่องบันเทิงคดีได้ประการหนึ่ง เพราะช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบถึงแนวคิดของผู้แต่ง ทราบถึงบุคลิกลักษณะของตัวละคร ข้อขัดแย้งระหว่างตัวละคร ภูมิหลังและรายละเอียดต่าง ๆ ได้ โดยผู้แต่งไม่ต้องบรรยายหรือพรรณนาความให้อืดยาว นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินไปพร้อมกันด้วย สอดคล้องกับงานของกฤษณา ชาติภิม (2557) ศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ รางวัลหนังสือดีเด่นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รางวัลแว่นแก้ว และรางวัลนายอินทร์เอเวอร์ดี ระหว่างปี พุทธศักราช 2546-2555 พบว่า ลักษณะของวรรณกรรมเยาวชนโดยส่วนใหญ่มีโครงเรื่องที่ไม่น่าซับซ้อน นิยมตัวละครแบบสมจริง สร้างบทสนทนาเพื่อการดำเนินเรื่อง มักนำเสนอแก่นเรื่องโดยการกระทำของตัวละครเน้นการสร้างฉากแบบสมจริงและนิยมการสร้างมุมมองการเล่าเรื่องโดยบุรุษที่หนึ่ง ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ลักษณะกลวิธีการแต่งวรรณกรรมเยาวชนทั้งสามรางวัลนี้มีลักษณะกลวิธีการแต่งที่ใกล้เคียงกัน

4. กลวิธีการนำเสนอแก่นเรื่อง ทักษะที่ผู้แต่งแสดงให้เห็นถึงธรรมดาดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างของมนุษย์ เรียกว่า ชีวิตทัศน์ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงทักษะที่ผู้แต่งมองดูความเป็นไปในโลกมนุษย์ หรือที่เรียกว่า (โลกทัศน์) แล้วนำมาแสดงในวรรณคดีเพื่อเป็นการสื่อสารให้ผู้อ่านได้ประจักษ์ สอดคล้องกับ อารยา ทองเพชร (2550) วิเคราะห์แนวคิด และกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนของ นางไฉน ปริญญาธวัช พบว่า กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการสร้างตัวละครทั้งตัวละครเอกและตัวละครประกอบ กลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านบทสนทนาและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดผ่านการบรรยาย โดยเน้นไปที่การบรรยายพฤติกรรม อุปนิสัยและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครที่แฝงแนวคิดไว้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยแนวคิดที่มีคุณค่าและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดอย่างกลมกลืนและแนบเนียนทำให้วรรณกรรมเยาวชนของ นางไฉน ปริญญาธวัช น่าสนใจและจัดว่าเป็นวรรณกรรมเยาวชนที่มีคุณภาพ

5. กลวิธีการสร้างฉาก สภาพแวดล้อมของตัวละคร เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งของเนื้อหา ฉากหรือสภาพแวดล้อมของตัวละครโดยจะเป็นสถานที่ และบรรยากาศให้ตัวละครฉากอาจจะเป็นสถานที่จริง ๆ ที่มีอยู่ หรือไปดัดไปดัดได้ ฉากมิได้มีความหมายเพียงสถานที่เท่านั้น หากแต่หมายรวมถึงสถานที่ เวลา และสภาพแวดล้อมทุกอย่างที่ปรากฏในเรื่อง สอดคล้องกับ

กฤษณา ขำพรม, มาโนช ดินลานสกุล และนิตา มีสุข (2558) ที่ศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีที่ได้รับรางวัลชนะเลิศรางวัลหนังสือดีเด่นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานรางวัลแว่นแก้ว และรางวัลนายอินทร์เอวอร์ด ระหว่างปีพุทธศักราช 2546-2555 พบว่า การสร้างฉาก และการสร้างมุมมองการเล่าเรื่องผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของวรรณกรรมเยาวชนโดยส่วนใหญ่มักมีโครงเรื่องที่ไม่น่าสนใจ นิยมตัวละครแบบสมจริงสร้างบทสนทนาเพื่อการดำเนินเรื่อง มักนำเสนอแก่นเรื่องโดยการกระทำ ของตัวละครเน้นการสร้างฉากแบบสมจริงและนิยมการสร้างมุมมองการเล่าเรื่องโดยบุรุษที่หนึ่ง ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ลักษณะกลวิธีการแต่งวรรณกรรมเยาวชนทั้งสามรางวัลนี้มีลักษณะกลวิธีการแต่งที่ใกล้เคียงกัน

6. กลวิธีมุมมองการเล่าเรื่อง เป็นการบอกเล่าเรื่องราวความรู้ต่าง ๆ ที่อยู่เกี่ยวกับตัวบุคคลจากประสบการณ์การดำเนินชีวิต เรื่องที่ซาบซึ้ง ประทับใจสอดคล้องกับ ญัฐปคัลภ์ อัครภูริณาคินทร์ (2563) ได้ศึกษาวิธีการเล่าเรื่องและการใช้ภาษาภาพยนตร์ในภาพยนตร์ที่กำกับโดยหม่อมหลวงพันธุ์เทวนพ เทวกุล พบว่า มีกลวิธีการเล่าเรื่อง 5 ขั้นตอน คือ การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ภาวะวิกฤต ภาวะคลี่คลาย การยุติเรื่องราว การจบเรื่อง มี 4 แบบ คือ การจบเรื่องด้วยความสุขหรือความสำเร็จของตัวละคร การจบแบบโศกนาฏกรรม การจบแบบสมจริงในชีวิต และการจบแบบหักมุม 2) และสอดคล้องกับพัชรिता หน่อแดง (2552) ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายที่ได้รับรางวัลของปิยะพร ศักดิ์เกษม พ.ศ. 2537-2550 พบว่า ผู้เขียนใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านชื่อเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร การเล่าเรื่อง ซึ่งสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิดที่เสนอได้อย่างชัดเจน จึงกล่าวได้ว่าวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลของ ปิยะพร ศักดิ์เกษม มีคุณสมบัติเหมาะสมกับรางวัลที่ได้รับ

ด้านภาพสะท้อนสังคม ที่ปรากฏในนวนิยาย เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” พบภาพสะท้อนทางสังคมที่ปรากฏในนวนิยาย เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ตามเกณฑ์ที่กำหนด 5 ด้าน ได้แก่ ภาพสะท้อนสังคมด้านเศรษฐกิจ ภาพสะท้อนสังคมด้านการศึกษา ภาพสะท้อนสังคมด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ ภาพสะท้อนสังคมด้านค่านิยม ภาพสะท้อนด้านอื่น ๆ อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ภาพสะท้อนสังคมด้านเศรษฐกิจ เป็นภาพสะท้อนที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ชีวิตมีความเป็นอยู่ของคนแต่ละสังคมไม่ว่าจะเป็นสังคมเมืองหรือสังคมชนบท วิถีชีวิตความเป็นอยู่ต้องอาศัยปัจจัยในด้านต่าง ๆ เป็นตัวช่วยเพื่อให้ชีวิตอยู่รอดได้ในสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับผลการศึกษา ชรินทร์ อินทสุวรรณ์ (2554) ที่ศึกษาภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทย

ภาคใต้ที่ปรากฏในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของ ประจวบ วงศ์วิชา ด้านภาพสะท้อนด้านเศรษฐกิจพบว่า มีการประกอบอาชีพ มีการกล่าวถึงภาวะความยากจน และผลกระทบของเศรษฐกิจระดับโลก

2. ภาพสะท้อนสังคมด้านการศึกษา เป็นเครื่องมือทำให้เกิดความงอกงามทุกทางในตัวบุคคล การให้การศึกษาแก่เด็กเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน เพื่อให้เด็กเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ดำรงตนอยู่ได้ด้วยดีในภายภาคหน้า จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การเป็นพลเมืองที่ดีมีสัมมาอาชีพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพิศ เอื้องแซะ (2560) ศึกษาภาพสะท้อนสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสาร “คู่สร้างคู่สม” พบว่า ด้านการศึกษาพ่อแม่เห็นความสำคัญของการศึกษาส่งเสริมให้ลูกหลานได้เรียนหนังสือ

3. ภาพสะท้อนสังคมด้านวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ เป็นแบบอย่างการดำรงชีวิตที่กลุ่มคนหรือสังคมกำหนดขึ้นและยึดถือร่วมกัน อันประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือใช้สอย ระเบียบกฎเกณฑ์ แบบแผนวิธีการ ความคิดและความเชื่อ ความเชื่อเป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ และถือว่าเป็นวัฒนธรรมของมนุษย์อย่างหนึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ FANGHUA HUANG และพัชรินทร์ บุรณะกร (2564) ภาพสะท้อนสังคมไทยในนวนิยายที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2562 พบภาพสะท้อนด้านวัฒนธรรม ด้านการนับถือศาสนา ความเชื่อเรื่องกรรมเชื่อว่าการกระทำทุกอย่างส่งผลกลับมาตามการกระทำและความเชื่อเรื่องแม่น้ำนางที่ช่วยคุ้มครองเรื่องความปลอดภัยในการเดินทาง

4. ภาพสะท้อนสังคมด้านค่านิยม เป็นสิ่งที่กลุ่มคนหนึ่ง ๆ เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำน่ากระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง สอดคล้องกับผลการศึกษา ปรียาลักษณ์ เมฆขุนทด (2553) ที่ศึกษาวิเคราะห์ภาพสะท้อนสังคมในนิทานพื้นบ้านของจังหวัดกำแพงเพชร พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ และสุโขทัย พบภาพสะท้อนด้านค่านิยมพบค่านิยมความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ค่านิยมความยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมความมีฐานะ ค่านิยมความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และค่านิยมการพึ่งพาอาศัยกัน และภาพสะท้อนด้านจริยธรรมพบจริยธรรมด้านความรับผิดชอบซึ่งพบมากที่สุดจริยธรรมด้านความกตัญญูกตเวทีย จริยธรรมด้านความเมตตากรุณา จริยธรรมด้านความอดสาหัส จริยธรรมด้านความสามัคคี จริยธรรมด้านความมีเหตุผล จริยธรรมด้านความประหยัด จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

5. ภาพสะท้อนด้านอื่น ๆ เป็นสังคมที่มีความผูกพันต่อกันในลักษณะเป็นครอบครัวเครือญาติ และมีความเป็นกันเอง สอดคล้องกับ สุพิศ เอื้องแซะ (2560) ศึกษาภาพสะท้อนสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสาร “คู่สร้างคู่สม” พบสะท้อนภาพสังคมด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหา

ครอบครัว ชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมเมืองและสังคมชนบทที่มีความแตกต่างกัน และจากผลการศึกษาของ FANGHUA HUANG และพัชรินทร์ บุรณะกร (2564) ภาพสะท้อนสังคมไทยในนวนิยายที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2562 พบ ภาพสะท้อนภาพสังคมไทยใน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ชีวิตความเป็นอยู่สะท้อนให้เห็นภาพที่อยู่อาศัยในสังคมชนบทจะอยู่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ บ้านเรือนมักสร้างจากไม้เป็นหลักฐานสังคมเมืองมีความเจริญบ้านเรือนมักสร้างด้วยปูนทันสมัยและมีตึกสูงใหญ่รายล้อมด้านอาหารการกิน 2) คนไทยมักประกอบอาหารกินเอง และกินอาหารร่วมกันในครอบครัวอย่างอบอุ่น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอและภาพสะท้อนสังคมที่ปรากฏในนวนิยายที่ได้รับรางวัลดีเด่นประเภทบันเทิงคดี สำหรับเยาวชนก่อนวัยรุ่น ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2531 เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ยังมีประเด็นที่น่าสนใจศึกษาต่อไป ได้แก่

1. ควรศึกษาการใช้ภาษาในนวนิยาย เรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” หรือนวนิยายเล่มอื่น
2. ควรวิเคราะห์เนื้อหา ตัวละครในนวนิยายเรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” หรือนวนิยายเล่มอื่น
3. ควรศึกษาแนวคิดด้านอื่น ๆ ของนวนิยายเรื่อง “เด็กชายมะลิวัลย์” ของ “ประภัสสร เสวิกุล” หรือนวนิยายเล่มอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติธัช สีหะวงษ์. (2557). *ค่านิยมด้านจิตสาธารณะในหนังสืออ่านนอกเวลาประเภทนวนิยายที่ใช้ประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กฤตติกา ชำพิมล, มาโนช ดินลานสกุล และนิดา มีสุข (2558). องค์ประกอบของวรรณกรรมเยาวชนประเภทบันเทิงคดีที่ได้รับรางวัลชนะเลิศรางวัลหนังสือดีเด่นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รางวัลแว่นแก้ว และรางวัลนายอินทร์อะวอร์ด ระหว่างปีพุทธศักราช 2546-2555. *วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 10(2), 127-150.
- ชรินทร์ อินทะสุวรรณ. (2554). *ศึกษาภาพสะท้อนทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวไทยภาคใต้ที่ปรากฏในวรรณกรรมเพลงลูกทุ่งของ ประจวบ วงศ์วิชา*. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาไทยคดีศึกษา). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ณัฐปคัลภ์ อัครภูริณาคินทร์. (2563). กลวิธีการเล่าเรื่อง และการใช้ภาษาภาพยนตร์ ในภาพยนตร์ที่กำกับโดยหม่อมหลวงพันธุ์เทวนพ เทวกุล. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยรังสิต*.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2547). *นวนิยายกับสังคมไทย 2475-2500*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิธิมา คุณะดิลก. (2549). *วรรณกรรมประเภทบันเทิงคดีสำหรับเด็กก่อนวัยรุ่นที่ได้รับรางวัลดีเด่นของคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2530-2544 : ลักษณะเด่นกับมาตรฐานการตัดสิน*. ปรินญานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประภัสสร เสวิกุล. (2550). *เด็กชายมะลิวัลย์*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: แพร่สำนักพิมพ์.
- ปาริฉัตร วงศ์ดียิ่ง. (2560). *วรรณกรรมเยาวชนรางวัลแว่นแก้ว ประเภทนวนิยาย ปี พ.ศ.2553-2556*. อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโท บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิมปภา วิเศษศิริ. (2562). *ตัวละครวัยรุ่นในวรรณกรรมเยาวชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยนครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรียาลักษณ์ เมฆขุนทด. (2553). *วิเคราะห์เรื่องสั้นที่สะท้อนชีวิตภาคใต้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

- พัชรिता หน่อแดง. (2552). วิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในนวนิยายที่ได้รับรางวัลของปิยะพร ศักดิ์เกษม พ.ศ. 2537-2550. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มันทนี บุญฤทธิ์. (2539). วิเคราะห์แนวคิดและคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ในวรรณกรรมเยาวชนของมาลา คำจันทร์ ที่ได้รับรางวัลดีเด่นจากคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มนต์จันทร์ อินทรจันทร์. (2555). รายงานวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์หนังสืออ่านนอกเวลาประเภทสารคดีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เย่ ชง. (2557). ความโดดเด่นของนวนิยายจีน เรื่อง เมืองชายแดน. ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิจิตรา รุ่งแสง และสารภี ขาวดี. (2563). คุณค่าในวรรณกรรมเยาวชนของสุมาลี บำรุงสุข. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- สมพร จารุณภู. (2541). คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สันติ ทิพนา, ชมพูนุช เมฆเมืองทอง และสุทัศน์ วงศ์กระบก. (2558). ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสารรายสัปดาห์ ปีพุทธศักราช 2555. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุพิศ เอื้องแซะ. (2560). ภาพสะท้อนสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสาร “คู่สร้างคู่สม”. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อภันตรี กันเดช. (2549). การวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชน ที่ได้รับรางวัลตั้งแต่ พ.ศ.2506 ถึง พ.ศ. 2548. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารยา ทองเพชร. (2550). การวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชน ของ นงไฉน ปริญญาวัช. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุภาวัฒน์ นามศิริ. (2562). การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนของขมัยกร แสงกระจ่าง. วิทยารณสาร, 3(1), 55-78.

- FANGHUA HUANG และพัชรินทร์ บุรณะกร. (2564). ภาพสะท้อนสังคมไทยในนวนิยายที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2562. รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12 วันที่ 15 มกราคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 392-402. สืบค้นจาก file:///C:/Users/admin/Downloads/2337-4646-1-SM.pdf
- WANG RUL. (2559). กลวิธีการแต่งและแนวคิดในวรรณกรรมสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลเซเว่นบุ๊คอวอร์ด สองช่วงเวลา คือ พ.ศ. 2556-2557. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สมุทรปราการ. วิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.